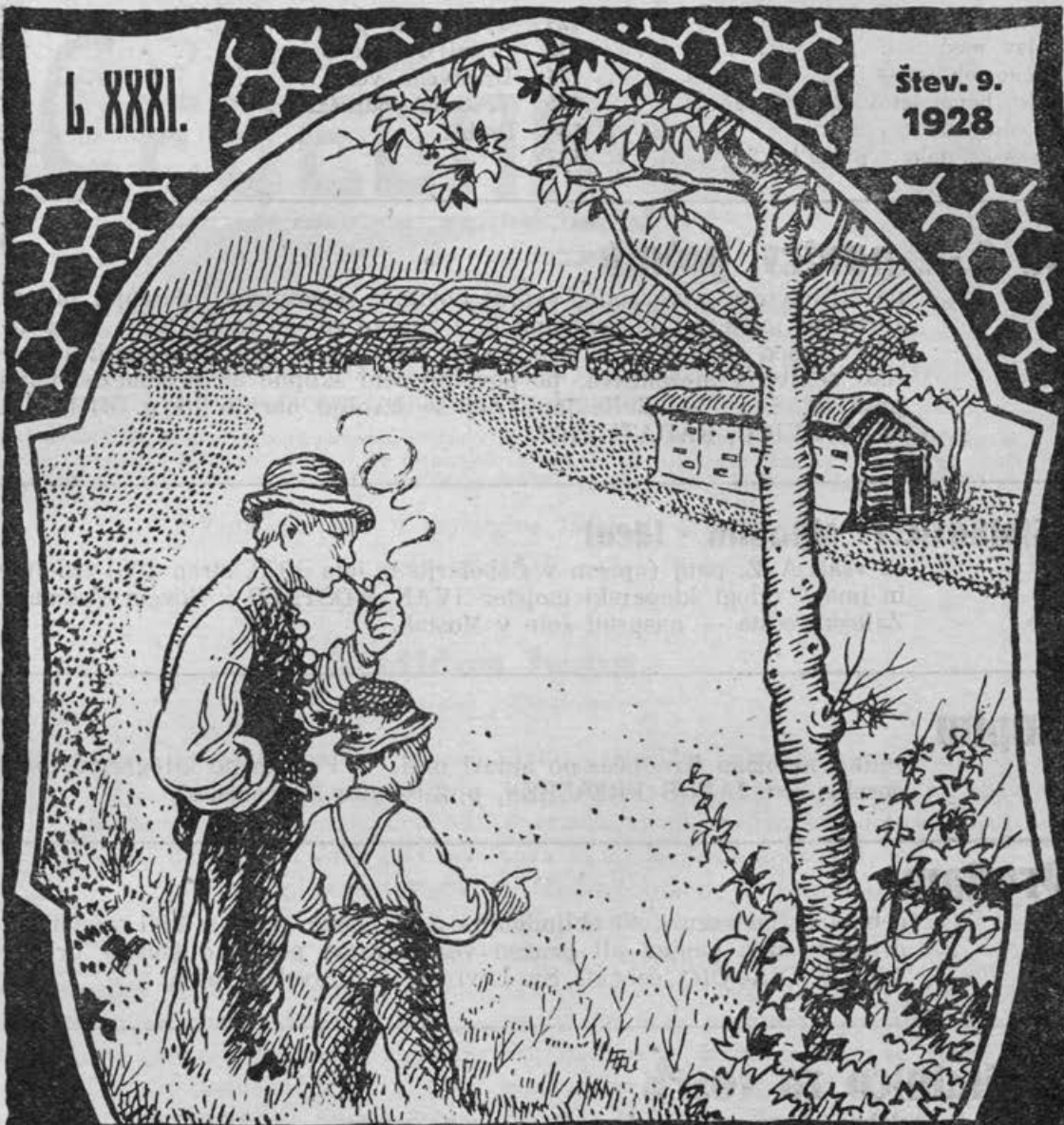

L. XXXI.

Štev. 9.
1928

SLOVENSKI

ČEBELAR

**GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA
ZA SLOVENIJO**

Vsebina:

Matična buba	129	Opazovalne postaje	139
Hojev med	132	Pesmi Cvetka Golarja	141
Važno opozorilo	134	Društvene vesti	142
Kako bomo letos zazimili čebele	135	Vesti iz podružnic	142
O vosku	136	Drobiž	143
Jesensko delo v panju	137		

39 A.-Ž. panjev, polnih

na 10 okvir-ev z verando, skornj novih, z popolnoma izdelanim satjem, zdravimi maticami in čebelami in z zimsko zalogo medu ter 1 novo točilo za med za 3 A.-Ž. okvire, sistem Slov. čebel. društva, emajlirano, se radi selitve v inozemstvo, po povoljni ceni skupno ali posamezno takoj prodam. — — — Reflektanti naj se izvolijo obrniti na g. MIHAJLA VIDNJEVIČU, RADATUVIČI.

„Stojkovičev“ sipalnik - Ideal

za vsak A.-Ž. panj (opisan v Čebelarju iz leta 1923, stran 100) izdeluje in ima v zalogi kleparski mojster IVAN WOSTNER v Novem Vodmatu, Zaloška cesta — nasproti šole v Mostah.

Kupim

veliko množino Kranjičev po ajdovi paši. — Plačam po kilogramu, panj posebej. — JAKOB PREŠEREN, p. Žirovnica (Gorenjsko).

Prodam

čebelnjak na vozu s 40 obljudenimi A.-Ž. panji; prodam tudi posamezne družine brez panjev ali prazen voz oziroma poljubno število družin. ANTON IVANČIČ, čebelar, Sv. Lovrenc na Dravskem polju.

Stiskalnico za vosek

dobro ohranjeno, prodam. Cena po dogovoru. — JOŽE ŠIFRER, čebelar, Žabnica štev. 62, pošta Škofja Loka.

Podružnica čebelarškega društva na Jesenicah

priređi dne 8. septembra t. l.

veliko čebelarško rajanje

v vseh prostorih gostilne „JELEN“ na Savi-Jesenice. — Pričetek ob 3. uri popoldne.
Sodeluje polnoštevilna godba kov narjev. — Vstopnina razvidna s plakatov.

K obilni udeležbi vabi

odbor

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

Sklep za uredništvo 20. dne vsakega meseca. Pisma v društvenih zadevah je nastavljal na „Čebelarsko društvo za Slovenijo v Ljubljani“. Naslov za denarne in blagovne pošiljke (vosek), naročila na čebelarske potrebščine: Blagovni oddelek „Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani, lugoslov. knjigarna

V Ljubljani, dne 1. septembra 1928. / Številka 9.

Letnik XXXI.

Matična buba.

H. Peternel v Lembergu.

elo važno je, da pozna čebelar življenje čebel, zlasti življenje matice, od dne in ure, ko je bilo zaleženo oplojeno jajčece, iz katerega se ima izrediti matica, do časa, ko oplojena matica obneme in jo čebele same odstranijo zaradi nesposobnosti, ako jih ni prehitel čebelar

Ker je življenje matičine žerke ali črvička že dobro znano, prav tako celotno življenje matice, sem se letos odločil, opazovati tudi življenje matičine bube, ter sem izsledil važne ugotovitve, ki jih objavim s tem člankom.

Ko se matičina žerka (črviček) zaprede (zabubi) in čebele njeno celico zadelajo, je navidezno mrtva, v resnici pa se ves ta čas preobraža iz črvička ali žerke v popolno bitje, ne da bi vase jemala hrano. Da je ta preobrazba naravna tajnost, je več kot gotovo, in kakor ne bo mogoče doognati tajnosti spočetja in rašče nerojenega sadu pri sesalcih, tako ne bo mogoče odkriti zadnjih vzrokov preobrazbe žuželk.

Nam praktičnim čebelarjem zadostuje, da ugotovimo, v koliki meri je matičina buba v raznih svojih življenskih dobah občutljiva in za življenje sposobna.

Med trenutkom, ko pokrijejo čebele matičino žerko, in trenutkom, ko pregrize že razvita matica matičnik ter izleze na svetlo, je doba enega tedna. Ta doba se ne da za vsak posamezni primer izračunati na uro in trenutek, ker se poležejo ene matice prej, druge slej. V splošnem je pač ista kakor pri domačih kokoših. Na teh lahko opazujemo, da se nekatera piščeta izvalijo že 20 dan, večina pa 21 dan, a nekatera se zapoznijo tudi do 22. dne. Moja dosedanja opazovanja so me prepričala, da najprej pregrizejo svojo zibelko matice, katerih zibelka ali matičnik je bolj v sredi prostora, ki ga čebele zasedajo, a ni prav v sredini, marveč nekako na polovici razdalje med središčem prostora in robom satja, najpozneje se izvle matice iz matičnikov, ki so na spodnjem robu sata blizu žrela. Tudi izvor matičnikov vpliva na dobo preobrazbe. Najprej zapuste zibelko matice iz zasilnih matični-

kov, ki so jih napravile čebele, ko smo jim staro matico odvzeli. Zelo pravočasno se polegajo mlade matice v plemenjakih, ki so sami dali prvca, najdalj pa se godni buba v matičniku, ako čebele matico prelegajo. Seveda ne morem navedenega trditi z vso odločnostjo, čeprav sem zasledoval čas gojenja matic vsaj že desetletje v večji meri. Prosim druge gospode čebelarje, ki so opazovali ta naravni pojav, da objavijo tudi oni, kaj so ugotovili.

Večje važnosti, nego je ugotovitev časa, kdaj zapusti matica matičnik, je vprašanje občutljivosti bube v matičniku za spremembo toplote in za poškodbe. Jasno je, da potrebuje matičina buba toplote, saj jo potrebuje tudi odrastla čebela, ki otrpne po 8 stopnjah toplote. Ako opazujemo čebelno družino, vidimo, da so čebele posebno goste v onem delu panja, kjer so matičniki, tako da nas pogled v panj skozi okno takoj pouči, kje je iskati matičnike. Radoveden sem bil, ali je ono natrpanje čebel okoli matičnikov vzrok potrebe po veliki gorkoti za matičnike, ali pa le ljubezenski nagon čebel do bodočih hraniteljic njihovega rodu. V ta namen sem napravil sledeče poskuse:

1. Izpostavil sem matičnike odtlej, ko so jih čebele zadelale, dotlej, ko bi matice po vsej priliki morale biti godne, ves čas toploti 20° C in 12° C. Vsa zalega v matičnikih je poginila.

2. Pravkar pokrite matičnike sem izpostavil za 48 ur gorkoti 12° in 20° C ter jih nato izročil čebelnemu varstvu. Poginilo je v matičnikih vse.

3. Izpostavil sem za 48 ur že tri dni pokrite matičnike gorkoti 12° in 20° C ter jih izročil čebelnemu varstvu. Vsa zalega v matičnikih, ki so bili izpostavljeni toploti 12° C, je poginila, ena matica pa se je izlegla, dasi je bila izpostavljena 48 ur toploti 20° C.

4. Že peti dan pokrite matičnike sem izpostavil za 48 ur toploti 12° in 20° C ter jih nato vrnil čebelam. Vse normalne matice so se polegale, obtičale so le tiste, ki so bile že prej pokvarjene.

Iz teh poskusov je razvidno, da prenese matičina buba največ ohlajenja v zadnjih dneh, ko je že skoraj zrela. To je bilo tudi pričakovati po analogiji z drugimi živalmi, ki prenašajo, čim razvitejše so, tem več ohlajenja. Vendar moram priznati, da sem bil zelo presenečen, ko sem ugotovil, da je matičina buba tako odporna.

Čebelarji imajo glede poškodb matičnikov razna mnenja. Medtem ko nekateri trdijo, da se dado poškodovani matičniki kaj lahko zakrpati s koščkom satnice, trdijo drugi, da je vsak matičnik izgubljen, ako je preluknjan do bube. Žal, da sem porabil letos zelo mnogo matičnikov za poskuse glede poškodovanja. Ranil sem deset matičnikov toliko, da sem videl bubo. Pribijem, da je bil tisti dan precej hladen: bilo je v senci 12° C. Ranjene (poškodovane) matičnike sem razdelil v dve skupini po pet komadov. Eno skupino sem zakrpal s koščkom satnice, ki sem jo ogrel s svojo telesno toploto, tedaj z mečkanjem med prsti; drugo skupino matičnikov pa sem zakrpal pazljivo na ta način, da sem na špiritni svetiljki segrel koščke satnice in poškodbe zalepil tako, da so bili matičniki zopet neprodušno zaprti. Nato sem dal matičnike v matičnice, jih zaprl in izročil čebelam v varstvo. Izlegle so se samo štiri matice, in sicer vse iz matičnikov, ki sem jih neprodušno zalepil s pomočjo špiritne svetiljke.

Ugotovil sem s tem, da je dejanski mogoče, poškodovane matičnike zakrpati, a zgoditi se mora to tako, da je matičnik zopet neprodušno zaprt. Pri večji toploti, ko je vosek že sam dovolj mehak, torej sredi poletja, gotovo zadostuje, da košček satnice med prsti zgnetemo in z njim potem matičnik zakrpano.

Rad bi še s poskusi ugotovil, kaj napravijo čebele z načetim ali poškodovanim matičnikom:

1. Ako dodamo en sam poškodovan, toda nezakrpan matičnik brezmatični družini, ga čebele izpraznijo, ako so v panju še drugi matičniki, ki niso poškodovani. — To sem ugotovil že v prejšnjih letih.

2. Kaj napravijo čebele v brezmatičnem panju z zakrpanim matičnikom, ako jim ga dodamo kot edinega, in kaj napravijo ž njim, ako ga dodamo s še enim nepoškodovanim vred?

Mogoče je kak čitatelj »Slov. Čeb.« to že ugotovil? Blažgovi naj to objaviti!

Poskusi letošnjega leta so me napotili, da sem se bavil tudi z ugotovitvijo, v koliki meri je matičina buba sposobna za življenje.

Že pred leti sem se pri izrezavanju matičnikov iz panjev, katerim sem hotel preprečiti nadaljnje rojenje, vedno obžaloval, da ni mogoče porabiti vseh že skoraj godnih matičnikov. Mogoče je sicer, vtakniti matičnike v matičnice, ki jih zložimo v prazen satnik drugo na drugo in pustimo, da se polagoma poležejo. Vendar ni mogoče, dati dva taka matičnika v eno matičnico, ako se skupaj držita. V takih primerih je treba en matičnik žrtvovati. Ko sem en matičnik odprl, sem našel v njem že razvito matico, a je bila že skoro bela ali kakor so rekli stari čebelarji — še v srajci. V matičnici zaprto matico, ki je bila še »v srajci«, so čebele redno pustile, da je poginila, brezmatična družina jo je celo iztirala skozi žrelo iz panja, ako sem jo čebelam dodal od zadi. Star čebelar me je takrat tolažil, češ, da čebele že vedo, kaj delajo in da taka matica ni itak za nič. Vendar sem v teku let spoznal, da velikokrat tudi čebele ne ravnaajo tako, kakor bi ravnalo razumno bitje. Le opazujemo, kako postopajo s čebelo, ki smo jo nehote pri delu v panju pohabili. Revico sodelavko, ki se je prav za prav žrtvovala pri obrambi skupnega doma, napadajo, kakor da je tujka, in jo končno iztirajo iz panja.

Izkušal sem torej vzeti take negodne matice v svojo oskrbo in jim rešiti življenje. Prepričan sem bil, da mora biti mogoče, s pravilno nego ohraniti prezgodaj rojeno matico, ker je to mogoče pri vseh

živalih. Vzel sem letos dvakrat po štiri take matice v oskrbo. Vsakokrat sem nekatere rešil pogina: prvič dve, drugič tri, torej od osem matic »v srajci« pet. Od teh so se oplodile štiri, ki sedaj že gospodinjijo in zalegajo enako kakor normalne.

Take matice sem predvsem postavil v kraj s primerno toploto. Sodil sem, da mora biti toplote 32—35° C, to je toliko, kolikor je je v gnezdu. Pri tej toploti so si revice opomogle in so se začele kakor mačke z nožicami snažiti. Veliko truda me je stalo, da sem vsaki vsilil požirek tekočega, a nerazredčenega medu, ker so se umikale in so hrano odklanjale, bržkone iz slabosti in ker hrana ni bila primerna njih starosti. Saj bi v tej starosti godnele v matičniku brez hrane. Od osmih sem sedmim maticam »v srajci« hrano vsilil. Ena izmed njih se je ravnala po narodnem izreku: smrt je slajša nego med. Kakor hitro so matice začele vsrkavati med, so postale živahnejše. Že čez dobro uro so same iskale hrano in sem jih smel dati čebelam v nadaljnjo oskrbo. Drugi dan so bile že temnejše barve, vzel sem jih celo brez skrbi na pot in prenesel v drug svoj čebelnjak, ki je oddaljen od prvega 16 km.

Kakor sem že omenil, so se mi štiri take matice letos oprašile, zalegajo krasno in ni nobenega znamenja, da bi bile kaj slabše od drugih, ki so se poleggle normalno.

Pri izrezavanju takih matičnikov je treba zelo paziti. Matičnik moramo odpreti tam, kjer je matični zadek, ne tam, kjer ga matica pregrize. Zgodi se namreč pre-rado, da odrežemo matici tipalnico, ako odpiramo matičnik pri bubini glavi.

Menim, da moja trditev ni daleč od resnice, ako pravim, da čebele odklanjajo matice »v srajci« zaradi tega, ker ne jemljejo hrane. Vsakdo lahko opazuje, da začne pravočasno rojena matica takoj, ko pregrize matičnik, iskati hrano, medtem ko jo negodnice odklanjajo.

Ne prodajajte medu za slepo ceno!

Hojev med.

P. Angelus v Ljubljani.

Hoja medi! Ko se je razširil ta glas med čebelarji, so se jim obrazi izjasnili in marsikateri se je globoko oddahnil in je rekel: Hvala Bogu! Kako pa tudi ne bi? Saj se je let. čebelarstvo letu pričelo tako klaverno in do sredi maja tako žalostno, da je mnogim upadel pogum in so izgubili veselje do čebelarstva. Mnogi čebelarji so morali še celo v maju pitati, tisti pa, ki čebelam niso pokladali, so izgubili mnogo družin. Tako slabe pomladanske paše, kakršna je bila letos, se tudi stari čebelarji ne spominjajo in iz mesečnih poročil naših opazovalnic zveni topa resignacija — obup ne smem reči, ker pravi čebelar nikoli ne obupa. Poročilo za marec pravi, da so napredni čebelarji s pravočasnim pregledovanjem in zasilnim pitanjem rešili smrti za lakoto mnogo panjev. Poročilo za maj se glasi: Mnogi naši sotrudniki so nam javili, da tako žalostnega majniškega poročila kot letos še niso pisali. Neugodnemu marcu in aprilu je sledil najneugodnejši maj. Namesto da bi trcali, smo pitali. Število padlih plemenjakov je veliko.

V juniju je prišla rešitev in julij je dal bogato žetev tistim čebelarjem, kateri so prepeljali čebele na hojevo pašo. Teh čebelarjev pa je bilo obilno in od Iga do Planine je bilo skoraj v vsaki vasi po več sto panjev čebel na paši. Ti so dobro zadeli, ker tako kot letos hoja že dolgo ni medila in take paše se tudi stari čebelarji ne spominjajo. Saj je bila skoraj nepretrgano celih šest tednov. Le včasih po hudi plohi se je nekoliko pretrgala.

Od početka je bilo izločevanje sladkega soka bolj redko in je ta sok v kapljicah padal na tla. Pozneje pa, ko je suša vedno bolj pritiskala, je postal ta sok tako gost,

da se je vlekel v nitkah in je bilo trcanje zelo težavno. Mnogo medu je ostalo v iztrcanih satih in mnogo se jih je polomilo, zlasti ako so bili slabo zažičeni ali pa prav mladi. Trcali so nekateri čebelarji dvakrat, mnogi tudi trikrat. Tretje trcanje je bilo najbolj težavno in zamudno. Ne kaže, da bi povedal, kolik je bil donos od panja in svetoval bi tudi čebelarjem, naj preveč ne vpijejo in se ne hvalijo, koliko so natočili. Dosti je, ako rečemo; Hvala Bogu, stroški letošnjega leta in še za nekoliko let nazaj so poplačani in nekaj se bo dalo še spraviti v denar, ako se bo kupčija z medom kar razvila. Čebelarji naj se glede medenja boje zapomnijo to-le:

Hoja ne medi vsako leto ali pa tudi le tu pa tam in kmalu preneha. Ne prevažaj torej čebel na pašo, ako se nisi uveril, da hoja res medi in je upati večjega donosa. Tako so se čebelarji lansko leto hudo ukani, ko so navozili mnogo stotin panjev čebel v Logatec, pa so morali prazne in oslABLJENE voziti nazaj. Slana v maju je bila namreč požgala vršičke hoje in smreke in zato ni bilo medu. Hoja tudi ne medi v istem letu povsod. Tako je letos bogato medila na Krimu in po vsem gorovju tja do Planine, ni pa medila — vsaj tako so povedali čebelarji — v ribniških in gorenjskih gozdih. Hoja medi včasih le nekoliko dni, letos pa je medila nenavadno dolgo. Plohe in nevihte včasih pašo popolnoma pretrgajo in ustavijo, včasih pa začne hoja zopet mediti. Rahel, gorak in kratek dež pašo pospešuje. Dobro pašo na hoji smemo pričakovati le vsako četrto ali peto leto. Tako je bila na Krimu dobra paša l. 1917. in nekoliko slabejša l. 1922. Hoja, katera raste na peščenih ali granitnih tleh, medi bolj, nego hoja, ki stoji na apnenih tleh. Medi pa, ako je vreme ugodno, to je, ako so dnevi vroči in soparni, noči pa hladne. Hojev med trcaj brž ko si ga vzel iz panja, in sicer v topli sobi. Letos

smo se prepričali, da je med iz toplih satov gladkeje šel iz satja, nego iz satov, ki so po več ur stali na prepihu in na hladnih tleh. Pri trcanju je treba sate parkrat obrniti, da ne ostane v njih preveč medu. Paziti je tudi na to, da so sati dobro in pravilno postavljeni v točilo in tesno naslonjeni na žično mrežo, ker se sicer radi lomijo. Ako najdeš sate, ki so do tal dobro zadelani, jih ne trcaj, temveč spravi za pomladansko pitanje. Najpripravnejše pitanje čebel pomladi je, ako jim h gnezdu prislonimo sat, ki je poln medu.

Pazi, da boš shranil med v dobrih posodah! Lončene posode niso za to pripravne, razen ako jim napraviš lesen obroč, ali pa, kakor je nekdo nasvetoval, da s kakim drogom napraviš v sredi posode luknjo, sicer med posodo razžene. Posoda mora biti snažna in jako vestno oprana, zlasti ako je bila prej v njej mast ali kaj sličnega. Med dobro precedi, smetano, ki se nabira zvrha, pa posnemaj. Nekateri veščaki pravijo, da je najbolje, ako se tista bela, voščena mrena na vrhu pusti, ker med najbolj trdno in zraku neprodinno zapre.

Mnoge čebelarje, ki so letos dobili precej hojevega medu, skrbi, kako ga bodo spravili v denar. Ne rečem, da je ta skrb prazna. Marsikateri je imel mnogo stroškov, da je spomladi čebele ohranil žive. Kupovati je moral sladkor, satnice, posodo itd.; prevoz v pašo stane mnogo, in drugih stroškov je tudi bilo obilno. Zato bi rad kmalu kaj nazaj dobil, ker mu je težko za denar. Ali nespametno bi bilo, ako bi med razmetaval in prodajal pod ceno. Nekateri čebelarji so za medarski trg to, kar so bolhe v pasji koži. Tako piše ameriški čebelarski list »American Bee Journal« v letošnji julijski številki o tako imenovanih »Honey-Dumpers« - razmetalcih medu. Ti tlačijo ceno in ne pomislijo, da ni vsako leto medovnato. Morda bo preteklo pet ali še več let, da bo hoja zopet bogato medila.

Čebelar, ki je dobil letos dosti hojevega medu, naj najprej poskrbi, da ga bo dobro shranil. Med počaka lahko več let in

ne izgubi prav nič na svoji vrednosti, na ceni pa celo pridobi, zlasti ako slede dobri letini slabe. Shrani pa med v dobrih, snažnih posodah, na suhem in zračnem kraju; ne smeš hraniti medu v vlažni kleti ali kaki zaduhli in smrdljivi shrambi. Ko se med dobro vleže in začne trdeti, ga trdno zapri. Ako uporabljaš za to pergamentni papir, moraš papir prej v topli vodi izplakniti. Ta papir je namreč pripravljen tudi z žveplom in ta povzroči plesnobo, ako pride tak papir v dotiko z medom.

Treba bo na vsak način javnost bolj zainteresirati za kupovanje in uživanje medu. Pisalo se je o tem že mnogo in »Slov. Čebelar« je tudi že obljubil, da bo dal neki članek o medu natisniti v vseh slovenskih listih; toda ostalo je le pri obljubi. Brez reklame se dandanes malo prodaja. Reklame pa nam silno primanjkuje. Za kupčijo Slovenci menda nismo ustvarjeni. Ako bi se ljudem večkrat povedalo, kako koristen je med, n. pr. pri domačem gospodarstvu, v kuhinji, za konserviranje sadja, v zdravilstvu, pa bi bil konsum medu večji. Koliko bolj zdravi bi bili otroci, ko bi se jim na kruh namazal med, namesto da se jim pridijo zobje in kvarijo želodec z raznimi dragimi sladkorčki; kako lepa rdeča lica bi dobile naše bledolične gospodične, ako bi uživale več medu; kako bi se izboljšala prebava, pospešilo delovanje črev, pokrepčal želodec mnogim ljudem, ki trpe zaradi bolnega želodca in zaradi slabe prebave; kako prijetna in hladilna za bolnike je pijača iz limonade in medu; kako bi se kmalu odpravile razne bolezni v grlu zlasti pri otrocih; kako bi si z medom srce in živce okrepčali naši turisti itd.! Ali bi vse to ne zbudilo zanimanja za uživanje medu? Ali bi ne mogli naši hoteli, naše kavarne, naše planinske kočice imeti na prodaj tudi med? Zakaj pa Švicarji svoj med tako dobro spravijo v denar? Zato, ker znajo delati reklamo zanj! Zato, ker pri zajtrku zraven kave ali čaja gostom nudijo tudi med! V nemškem listu sem bral tale inserat: »Gospa B. v K. Med pri švicarskem zajtrku ima seveda tudi svoj

praktični namen in ni samo običaj te deže. Med krepča pri hoji na gore, pri potovanju po ravnini, pri sportu vsake vrste. Ponovno se kolesarjem uživanje medu toplo priporoča. Takih in podobnih inseratov bi moralo v naših listih kar mrgoleti.

Kadar hoja med, se čebelar veseli; ali redko je veselje, kateremu bi ne bilo primestane tudi nekoliko žalosti. Ko gleda čebelar svoje pridne čebelice in opazuje, kako od ranega jutra do mraka izletavajo in z delom ne prenehajo, opazi tudi, da mu panji pešajo. Delo je čebelice zdelalo in mnogo jih pomre. Družine pa se ne krčijo samo zato, ker šest tednov pri takem delu malokatera obstane, temveč tudi zato, ker je tudi plodišče zalito z medom in matica nima praznih celic za zaleganje jajčec. S pravočasnim trcanjem sicer napravimo nekoliko prostora, ali v vihri donosa so večkrat čebele hitrejšje kot matice in kmalu zalijejo vsako prazno celico z medom. Ostre igle hoj razcefrajo krila marsikateri čebeli. Pomisliti je tudi treba, ali enolična prehrana s hojevim medom in pomanjkanje obnožine morebiti ne vplivata kvarno na razvoj čebelne družine. Včasih se tudi zgodi, da dobijo čebele že po 14dnevni dobri paši na hoji neko posebno bolezen, od katere se tresejo po vsem životu in obnemorejo tako, da jih potem zdrave čebele venkaj pomečejo. Prepričal sem se sam

pri skladnici panjev mladega čebelarja, da je bilo po tleh ne samo mnogo mrtvih trotov, temveč da so se panji zaradi vročine precej razsušili in je bilo zadi za vrati mnogo mrtvic, ki so prišle v panj skozi špranje pri okencih, nazaj pa niso znale, si nisem vedel razložiti pojava, da je po tleh toliko mrtvic. Ropanja ni bilo — kako bi tudi pri taki paši prišle čebele na rop — kužne bolezni tudi ni bilo opaziti, torej je mnralo čebele uničiti le težko delo.

Čebele, ki so pripeljane na hojno pašo in so se doma dobro založile z obnožino, lažje izhajajo, nego čebele, ki stalno žive v takem gozdnem kraju.

Ker bo po tolikanj zaželenem dežju s hojno pašo za leto najbrž pri kraju, bi bil zdaj skrajni čas, da čebelarji iz medišč in plodišč poberejo ves gozdni med, ki ni primeren za zimsko hrano čebelam. S tem bi se pripravil prostor za matico, da bo imela kam zalegati, in tudi prostor za ajdov med. Na vsak način pa je treba v tem mesecu poskrbeti, da bo matica prav pridno zalegala, ker le tiste mladice, ki se bodo ta in drugi mesec izvalile, bodo do pomladi ostale.

Tudi na hojevem medu bi čebele prezimile, ako bi imele pozimi le nekoliko izletnih dni. Ali kdo jamči, da bo zima za čebele ugodna? Najbolje je, čebele zazimiti na ajdovem medu in na nekoliko sladkorja.

Važno opozorilo.

Odbor ČDZS je na seji dne 16. avgusta t. l. ugotovil, da je še vedno precej čebelarjev, ki ne prečistijo pridelanega medu tako, kakor bi bilo želeli.

V interesu čebelarjev samih je, da je med, ki ga prodajajo, popolnoma čist. Zato ga morajo takoj po točenju precediti skozi zelo gosto sito, ki pobere ves voščeni drobir, ki se napravlja pri odkrivanju satov. Na precedenem medu se napravi tekom 8 do 14 dni »smetana« — pena iz zračnih mehurčkov in voščenege drobirja, ki ga sito ni moglo vjeti. »Smetano« je treba

enkrat, dvakrat posneti, da je med zvrha popolnoma gladek kakor olje.

Ako nalijemo med v malo steklenico in ga držimo proti ostri luči (solncu, svetiljki), mora bití, če je dobro prečiščen, čist kakor olje, prosojen. Le tak med smemo imenovati prečiščen in le tak med bi smel dober in napreden čebelar prodajati.

Konkurenca z medom je velika. Domač med bo zmagal le, ako ga bomo prodajali najskrbneje očiščenega in v snažnih, ličnih posodah.

Kako bomo letos zazimili čebele.

Joža Okorn v Škofji Loki.

Letos je bila ponekod bogata bira na hoji, smreki in mani. Dobri plemenjaki so prinesli lepe količine medu, katerega so jim čebelarji pridno odvzemali. Previdni čebelarji niso le pravočasno praznili medišč, ampak so skrbeli tudi za prostor v plodiščih. Kljub vsemu temu pa so panji ob paši nanesli v plodišča lepo zimsko zalogo.

Večletne izkušnje so nam pokazale, da mana in med od iglavcev nista prikladna zimska hrana. Na takem medu zazimljeni panji skoraj redno slabo prezimijo. Mnogo panjev pa niti ne učaka pomladi, ker se že pozimi popolnoma izlete. V panjih gospodari spomladi huda griža, prav za prav nosema.

Mi pa nočemo imeti opravka niti z bolnimi niti s slabimi družinami. Napreden čebelar se zaveda, da mu le pravilno zazimljeni panji jamčijo za uspeh v bodočem letu. Stavba, zidana na pesek, se pri prvi nezgodi zruši. Zato stremimo za tem, da bomo storili vse, da bodo imeli panji po končani jesenski paši nele zadosti mladih čebel ampak tudi prikladno, zdravo zim. hrano.

Večina naprednih čebelarjev je že pred prevozom čebel v ajdovo pašo plemenjake ponovno prestavila. V plodišču sta ostala samo dva zaležena sata z matico, ostale, z medom zalite in le deloma zaležene sate pa so prestavili iz plodišča v medišče ter jih nadomestili z lepo izdelanimi, praznimi sati. Če bo ajdova paša količkaj dobra, se bodo plemenjaki lepo zalegli in si nabrali zadostno zimsko zalogo. V tem primeru je potem čebelar brez skrbi za svoje plemenjake. Po končani paši prestavi sata, katera je pri prestavljanju pustil v plodišču, na skrajni mesti plodišča (1. in 9. sat.); paziti mora samo, da si uredi čebele gnezdo v sredini plodišča in da je panj v redu.

Kaj pa, če bo ajdova paša odpovedala?

Poseči bo treba po sladkorju in z njim dopolniti zimsko zalogo. Preden pa to storimo, poskrbimo, da bo v panjih čim manj mane, odnosno gozdnega medu. Po dobljenih izkušnjah ne zadostuje, ako damo vsakemu panju po nekaj kilogramov sladkorja, posebno še, če so si čebele že poprej gnezdo uredile.

Radi varnosti ne pokladamo samo čiste sladkorne raztopine v razmerju 1 : 1, temveč pridenemo na 4 litre raztopine eno jedilno žlico kuhinjske soli. To velja posebno za čebelnjake, kjer se pojavlja griža, odnosno nosema. Pater R. Gürtler, potovalni učitelj za čebelarstvo v Lani pri Meranu na južnem Tirolskem, je z velikim uspehom uporabljal to sredstvo v mnogih čebelniakih.

Čebelarji v inozemstvu, zlasti oni, ki se jim je v čebelnjakih pojavila nosema, pokladajo jeseni plemenjakom, tudi zdravim, tako zvani Wäfflerjev čaj.

V 10 litrov vode denejo 15—20 gramov suhih, zmletih encijanovih korenin ter pustijo, da to eno uro vre. Povreto vodo sproti nadomeščajo z novo, tako da je vedno 10 litrov tekočine. Ko je čaj gotov, razstopijo 1 kg sladkorja v sedmih decilitrih tega čaja. Deset kilogramov sladkorja se torej raztopi v sedmih litrih čaja. To raztopino so z velikim uspehom rabili v panjih, ki jih je bila nosema močno prizadela. Po enem do dveh letih so bili vsi panji zopet zdravi. Pred pokladanjem te raztopine pa moramo odstraniti medišče!

Dr. Pointner poklada panjem taninsko sladkorno raztopino. V sladkorno raztopino 1 : 1 (1 kg sladkorja in 1 liter vode) da 1 gr tanina. Poklada se en liter raztopine naenkrat, in sicer tople.

Vsa navedena zdravila so preizkušena in jih priporočajo odlični čebelarski strokovnjaki - znanstveniki. Zanimivo bi pa bilo, ko bi čebelarji, ki jih bodo uporabljali, spomladi poročali o uspehu. To velja v prvi vrsti za čebelnjake, v katerih je bila konstatirana nosema.

O vosku.

Toma Kurbus v Rogški Slatini.

vosku se je pač že mnogo pisalo, vendar mislim, da se lahko večkrat vrnemo k temu zlahktnemu pridelku.

Čebele morajo imeti v svojem stanovanju trdno zgradbo, da lahko vanjo odlagajo hrano. Sicer pa piskrčke rabijo tudi za zalego. Ker se v čebeli pretaka kri po notranjih telesnih prostorih, a ne po žilah, kakor pri drugih bitjih, se tudi vosek pretvarja neposredno iz njene krvi ter ga čebela izločuje med obročki na zadku. Izpoti ga v majhnih luskinicah. Pod obročki so peterokotna ogledalca trdne oblike, ki se krijejo kakor luskinine pri ribi. Pod temi so žlezice, v katerih se sokovi pretvarjajo v vosek. Z zadnjima nogama loči čebela luskinico, jo prenese k čeljustim, jo zgnete in slično kakor zidar prilepi na mesto, kjer jo hoče imeti. Stavba satja se vrši brez šestila in merila; to je tisto čudovito in lepo delo, ki ga človek strme občuduje. To delo je pa mogoče le, ako je v panju obilica hrane, ker se le redilne snovi, katere so odveč, pretvarjajo v vosek. Tvoritev voska je ista kakor tvoritev masti pri živalih. Mir mora imeti čebela pri tem poslu in dovolj toplote, najmanj 30° C. Zaradi tega ne smemo roja zopet in zopet pregledovati, ko so čebele začele staviti satje. Zakaj s tem jih le motimo pri delu, obenem pa tudi brez potrebe ohlajamo panj. Pomisliti moramo, da je to delo za čebelo težavno. Zato proizvajajo vosek in stavijo satje le mlade in krepke čebele.

Vosek je maščobi podobna snov. Da se lomiti, na toplem je mehak in se topi pri

62—63° C. Samo po tem spoznamo, ali je pristen. Če se topi pod 62° C, je mešan s cerezinom, to je z zemeljskim ali rudniskim voskom, katerega pridobivajo kot stranski pridelek v rudnikih v Galiciji in v Romuniji v velikih množinah. Če pa se topi nad 63° C, mu je primešan rastlinski vosek, katerega pridelujejo iz rastlin v vzhodni Aziji, na Japonskem in Kitajskem.

Vosek se topi v etru in v vročem alkoholu, vendar v tem le nekoliko. Barve je bele ali rumene. Rumeno barvo mu daje po mnenju strokovnjakov mravljinja kislina, ki jo čebele izločujejo. Vosek belijo na solncu. Tvorničarji ga kemično belijo s klorom. Pristni vosek je na lomu zrnat. Tudi po prijetnem vonju ga spoznamo. Vrzimo majhen košček na vročo ploščo štedilnika; po vonju lahko z zanesljivostjo sklepamo na pristnost. Specifična teža mu je 0,96—0,97; zaradi tega plava na površini vode. Kemično je sestavljen iz 80% ogljenca (C), 13% vodenca (H) in 7—8% kislica (O). Isto kemično sestavo ima tudi maščoba, vendar se vosek od nje zelo razločuje. Ako tej pridenemo luža, dobimo glicerin, pri vosku pa ne.

Uspešno vpliva na produkcijo voska navadni sladkor. Kakor povzroča med, da matica pridno zalega, tako čebele po sladkorju marljivo gradijo. Umestno je tedaj, zlasti če je slabo vreme, da roju pokladamo razredčen sladkor. Pri izdelavi voska je čebelam potreben tudi dušec. Tega dobivajo čebele iz obnožine. Napravili so poskuse, pri katerih so imele čebele dovolj medu in sladkorja na razpolago, cvetnega prahu pa nič. Tedaj so čebele vosek sicer proizvajale, a so se kmalu izrabile

Iz voska napravlja čebela satje, oziroma celice, ki jim pravimo tudi piskrčki. Ti so raznih oblik. V panju najdemo osnovne, prehodne, čebelne, trotje in matične celice, tedaj petero oblik. Osnovne so peterokotne. Prehodne najdemo tam, kjer čebelni piskrčki prehajajo v trotje, matične ali obratno. Piskrček za čebelo je šesterooglat in se bliža tedaj krogu. Trotji piskrček ima isto obliko, pa je nekoliko večji. Matični piskrček je največji in mu pravimo matičnik. Pritrjen je največkrat na rob satja, v sili pa tudi v sredini.

Čebele zadelavajo celice s pokrovci, ki so tudi iz voska. Na medu je pokrov raven, oziroma nekoliko uglobljen, pri zalegi pa je napet. Medeni pokrovi so iz samega voska, pokrovi zalege pa so iz mešanice voska in cvetnega prahu; zaradi tega je pokrovček luknjičav in more zrak do bube.

V umetnih panjih ima satje podolžno ali pa prečno lego. Prednosti ene ali druge tukaj ne bom razlagal, ker spada to v drugo poglavje. Če pa pogledamo stavbo v kranjiču, torej stavbo, ki si jo je čebela sama zgradila, ne da bi ji čebelar z osnovami kazal pot, se nam pokaže, da čebela ta dva načina stavbe rada nekako združi

in gradi pošev. Čebela že ve, kaj njeni naravi najbolj prija.

Razen navadnega voska najdemo v panjih tudi še drugega — namreč tako zvano zadelavino. Ta vosek, ki je pomešan z drevesno smolo, je dišeč in lepljiv; hladen je lomljiv. Barve je različne: rumen, rdečkast, rjav in celo črn. Okusa je grenkega in rad gori. Čebela ga nabira, da z njim izpolni razne praznine, zamaši luknje, pritrji satje itd. V jeseni zoži ž njim tudi žrela.

Vosek podelava svečar. Primešava mu zgoraj omenjeni rudninski in rastlinski vosek. Ta mešanica svečo poceni. Najlepše in najdalje gori sveča iz čistega voska, a taka bi bila dosti dražja. Vosek rabi sadjar za cepilni vosek in rabi lekarnar pri izdelovanju raznih obličev. Tudi za snaženje parketnih tal je potreben vosek. Nadalje ga primešavajo nekaterim barvam. Končno ga mora imeti zvonar. Obliko zvona izdelava iz gline. V to obliko napravi napis iz voska. Ko spusti v to obliko žarečo tekočino, se vosek raztopi in na njegovo mesto stopijo črke iz bronu.

Zaradi vsestranske uporabe se je cena vosku obdržala, zlasti ker ga povsem nikdar ne bo mogoče nadomestiti.

Jesensko delo v panju.

Virmašan.

Dobro prezimovanje je ena izmed največjih in najvažnejših skrbi vsakega naprednega čebelarja. Od tega zavisi ves uspeh ali neuspeh bodočega leta. Vsaka malomarnost in površnost se maščuje. Zato danes nekoliko besed o tem, kaj mora, oziroma bi moral storiti vsak res napreden in skrben čebelar, ko se bliža zima.

Rojilna doba je končana. Panji so vsi v redu, matice so vse oprasene in pridno zalegajo. Večina panjev že preganja trote.

Ako si ob rojih gledal le na število in ne tudi na kakovost rojev, združi vsaj sedaj, pred jesensko pašo, po dva in dva slabiča, da boš imel res močne družine, ki bodo mogle izkoristiti zadnjo pašo tebi in njim v korist. Ako združiš sedaj, si prihraniš delo, katero bi moral izvršiti po končani paši. Bolje je prej nego pozneje. Med ajdovo pašo, posebno pa, ko že pojenjuje, daj čebelam popoln mir vsaj toliko časa, da se izpred čebelnjaka porazgubi oni tako prijetni in dražeči duh. Ne glej vsak večer v panj, koliko celic so nanosile. Čimveč miru imajo, tem večji bo donos. Z vsakdanskim brskanjem po panjih lahko

povzročiš ropanje, ko ga imaš, pa iščeš krivce povsod drugod, samo pravega ne najdeš. Krivi so vsega drugi čebelarji, samo ti ne. Ropanje se lahko napravi, težko pa ustavi.

Ko se vreme izhladi in postanejo čebele mirne, tedaj pa na delo! Delaj vse lepo po vrsti in po vnaprej določenem redu. Ne skači od enega dela do drugega, ker naglica posebno sedaj ni na mestu. Rajši delaj en dan ali dva dni več, pa boš vsaj imel zavest, da si vse dobro opravil.

Preglej vse panje, so li zadostno založeni z živežem vsaj do konca aprila. A.-Ž. panj mora imeti vsaj 10 kg medu; ako ima več, je tem boljše. Ako je med v panjih slab, je bolje, da ga odvzameš in čebelam dodaš sladkorja, ker so po sladkorju zdrave, medtem ko slab med, ako je zima dolga in huda, da se žival ne more vsaj vsak mesec otresti, rad povzroči grižo. Sladkor raztopi v vodi v razmerju 1 : 1. Nekateri priporočajo kuhano, drugi pa mrzlo vodo; vseeno je, kakšno uporabiš, glavno je, da daš. Jaz raztopim vselej v mrzli vodi, pa nisem opazil še nobenih slabih posledic. Sladkorno raztopino pokladaj v velikih porcijah, vsaj po en liter naenkrat, da je pokladanje prej končano in imajo čebele prej mir. Prevelike pa dnevne porcije ne smejo biti, ker bi čebele ne mogle predelati vsega sladkorja. Medišča izprazni; nekaj lepih medenih satov pusti za vsak primer za pomladansko pitanje, druge pa potoči. Iztočeno satje daj nazaj v medišča, da ga čebele očistijo. Ako shraniš satje mokro in je zima vlažna, rado splesni in takega čebele ne primejo rade. Zato imej omare za satje zmiraj na zračnem in suhem kraju.

Kranjčice, ki jih ne nameravaš ohraniti za pleme, podri, žival pa ometi v prazne panje. Ako je sam ne potrebuješ, jo prepusti drugemu čebelarju, samo da ni treba žveplati. Dobro in mlade matice pripravi v matičnice. Porabil jih boš za zamenjavo pri takih panjih, ki imajo stare in slabe matice. Tudi jaz sem leto za letom plemenja-

kom jeseni čebele dodajal. Na podlagi izkušenj pa sem spoznal, da je to delo odveč in za čebele brez koristi. Pri nas podiramo panje navadno konec septembra, ko je zalega v panjih že poležena. Takrat pa imajo panji plemenjaki svoja zimska gnezda že urejena in vsako razdiranje panjev ali dodajanje čebel jim je v škodo. Dodano žival sicer po sili sprejmejo, vendar ni potem v panju prave harmonije in razmerja med dodanimi in domačimi čebelami. Dodane so in ostanejo pritepenke. Ko spomladi čistiš panje, dobiš v njih cele kupe mrtvic, v panjih, ki niso dobili tujih čebel, pa skoro ni nobene mrtve čebele. Isto je glede matic. Dodano matico sprejmejo, vendar jo včasih napadejo, kar povzroči njeno smrt med zimo. Najboljši čas za izmenjavo in dopiranje matic je doba rojenja, in to sta meseca maj in junij.

Ako imaš prazne panje, med v satju, rezervne matice in čebele, obljudi z njimi te panje. Čebele, ki so ometene iz več panjev skupaj, se najlaže sprijaznijo, ako pridejo v pripravljen, toda še ne obljuden panj. Matico jim zaradi varnosti pripravi en dan v matičnico in jo izpusti šele drugi dan. Čebele se lepo sprijaznijo in uredi dom po svoje. Tak panj spomladi ne zaostane za drugimi plemenjaki.

Ker vem, da se s tem marsikdo ne strinja, prosim stare in izkušene čebelarje, da povedo svoje izkušnje. Kar se enemu ne posreči, se lahko drugemu in list je za to, da vsak lahko pove svoje mnenje. Zato, čebelarji, na dan z nasveti in z izkušnjami!

A.-Ž. panjem daj pod sate v plodišče lepenko, da ostane ves drobir na njej. Pri spomladanskem čiščenju imaš potem lahko delo in točen vpogled v delo in stanje panja pozimi. Kako se lepenka pripravi, se je večkrat že opisalo; ako je ne znaš pripraviti sam, stopi do čebelarja, ki jo rabi, pa ti bo pokazal. Saj so čebelarji vobče dobri ljudje in radi pokažejo.

Očiščeno satje poberi iz medišča, preglej in odberi vse trotovske stare ali po-

kvarjene sate, jih poderi in prekuhaj v vosek, da ga boš imel drugo leto za satnice. Lepo in mlado satje shrani v omaro in ga zažveplaj, da uničiš zalego večšč, ki bi utegnili biti v njem. V lepem satju imaš veliko vrednost, zato pazi nanj!

Ko nastopi hladno vreme, zapri medišča, vloží v panje slamnice, kranjiče zadelaj z otavo ali s starimi odejami zadi dobro, da ne bo prepíha, ker ta pozimi največ škoduje. Na žrela daj zapahe, da ne uide rovka v panj, v čebelnjak nastavi mišnice, da vse došle miši sproti poloviš, ker ti sicer napravijo občutno škodo.

Ako imaš odslej še kaj opraviti v čebelnjaku, delaj rahlo in mirno, da čebel ne razburiš.

Tvoje delo za to leto je končano. Ker med letom nisi utegníl natančno brati »Sl. Č.«, ga vzemi sedaj v roke in beri. Ker noben človek nikdar vsega ne ve, se tudi čebelar vse svoje življenje uči. Popravi vse čebelarsko orodje in panje, da boš imel vse pripravljeno za drugo leto ter mirnega srca čakaj lepíh in toplíh dni, ko se bodo čebele zdrave in vesele zopet kopale v solnčnih žarkih sebi v korist, tebi pa v ponos in veselje.

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič v Ljubljani.

Mesečno poročilo za julij 1928.

V juliju je jelka izborna medila. Že od leta 1917. ni bilo na tej rastlini take paše, kakor letos. Poseben blagoslov so imeli čebelarji od nje po rakitniški (krimski) in logaški planoti. Uspehe nam kaže postaja Vrhnika in začasno opazovališče v Podkraju pri Tomišlju.

V kraje na omenjenih planotah so napeljali čebel, kot nikdar poprej. Trud prevaževalcev ni bil zastonj. Mnogi so točili v tem mesecu po dvakrat. Pridelek pa ni bil redka, vodena brozga, kakršno še dandanes nekateri nevesči čebelarji ponujajo, temveč fin, gost, zrel med. Po barvi je bil večinoma svetlejši in bolj rumenkast nego druga leta.

Jelka se je odlikovala tudi po drugih krajih, kakor poročajo od Sv. Gregorja pri Ortneku.

Tudi posamezne smreke so še medile. Izločeni in nepobrani nektar se je na nekaterih listih, vejicah in vejah zaradi suše

zgotil v trdo sladkorno snov in jih popolnoma pokril z belo plastjo.

V začetku meseca je vabil čebele pravi kostanj, s katerega pa naše varovanke niso prinesle toliko cvetnega prahu kot v mokrih letih. Tuintam je padala mana in dajala ves mesec lep donos.

Popolnoma pa je odpovedala paša ob vzhodni meji Slovenije. Iz Vržeja in Nedeljice so pisali, da čebele niti zase niso dovolj prinesle in da so matice prenehale z zaleganjem.

Slično kakor v zadnje imenovanih delih naše ožje domovine je bilo že vse leto v mnogih krajih naše države, ki so nas druga leta zalagale z medom. Domači pridelek se bo vsled tega lahko in dobro oddal. Ne zametujte ga in ne prodajajte ga po sramotno nizkih cenah, ako hočete kaj imeti od dobre letine.

Glavni poročevalec prosi vse gg. opazovalce, da mu s poročilom za mesec september, torej v začetku oktobra, pošljejo podatke za letno poročilo.

Napis za čebelnjak:

Oj, sestrice, čebelice zlate,
povabljene k rožam ste v svate!

Cvetko Golar.

Mesečni pregled za julij 1928.

Kraj (z morsko višino)	Označba opazo- vanega panja	Panj je nateži								Toplina zraka			Dni je bilo								
		pridobil v			izgubil v			v mesecu čistih <i>dkg</i>		največ pridobil		naj- višja	naj- nižja	srednja me- sečna	izletnih	deževnih	s snegom	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	pridobil	porabil	<i>dkg</i>	dne	C°									
		mesečni tretjini <i>dkg</i>																			
Ljubljana (305 m)	A.-Ž.	1375	490	390	50	—	—	2205	—	210	6.	+ 36	+ 11	+ 22·7	31	5	—	—	4	27	15
Vič pri Ljubljani (298 m)	A.-Ž.	920	560	390	—	—	—	1870	—	170	10.	+ 35	+ 12	+ 23·	31	4	—	—	—	31	14
Št. Vid nad Ljubljano (314 m)	A.-Ž.	480	235	820	—	55	20	745	—	130	7.	+ 35	+ 6	+ 21·	31	9	—	—	9	22	21
Tacen pod Šmarno goro (314 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+ 38	+ 10	+ 22·6	31	1	—	—	2	29	9
Škofja Loka (349 m)	A.-Ž.	285	760	—	50	—	130	865	—	105	13.	+ 31	+ 12	+ 21·5	31	4	—	—	9	22	14
Virmaše pri Šk. Loki	A.-Ž.	110	660	5	100	85	230	360	—	175	12.	+ 32	+ 14	+ 17·	31	7	—	—	9	22	22
Dobrava-Vintgar (577 m)	A.-Ž.	210	170	—	—	—	90	290	—	70	4.	+ 34	+ 10	+ 22·3	30	7	—	2	5	24	—
Javornik n. Gor. (553 m)	A.-Ž.	135	200	35	60	30	30	250	—	55	14.	+ 32	+ 10	+ 21·2	31	5	—	4	18	9	3
Dob (305 m)	A.-Ž.	370	560	240	—	—	—	1170	—	50	4.	+ 38	+ 9	+ 22·2	31	6	—	—	11	20	8
Rova na Gor. (350 m)	A.-Ž.	415	540	235	60	110	130	890	—	115	12.	+ 31	+ 11	+ 20·8	31	7	—	—	4	27	9
Breg-Križe (483 m)	A.-Ž.	540	690	10	70	110	186	880	—	140	13.	+ 34	+ 12	+ 20·9	31	8	—	2	5	24	13
Vrhnika (293 m)	A.-Ž.	1270	1410	570	70	—	180	3000	—	240	6.	+ 34	+ 9	+ 23·7	31	2	—	—	5	26	17
Cerknica (575 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sv. Gregor pri Ortneku (736 m)	A.-Ž.	1210	1820	900	—	—	—	3930	—	220	17.	+ 32	+ 14	+ 21·4	31	2	—	—	—	31	15
Krka (300 m)	A.-Ž.	835	90	15	10	205	225	500	—	175	6.	—	—	—	31	2	—	—	4	26	13
Valpča vas p. Semiču (280 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+ 39	+ 12	+ 25·5	31	1	—	—	9	22	15
Novo mesto (180 m)	A.-Ž.	—	—	—	150	210	15	—	375	—	—	+ 38	+ 11	+ 24·3	31	1	—	—	1	30	—
Ptuj (221 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hrastnik (250 m)	svoj panj	—	—	—	—	—	—	244	—	—	—	+ 38	+ 8	+ 22·	31	—	—	—	—	—	—
Sp. Ložnica pri Žalcu (252 m)	A.-Ž.	365	225	180	75	45	25	625	—	90	3.	+ 26	+ 8	+ 17·5	31	3	—	—	15	16	26
Orehova vas p. Marib. (270 m)	A.-Ž.	665	465	75	125	60	80	940	—	120	7.	+ 35	+ 13	+ 29·3	31	2	—	2	6	23	6
Sv. Duh na Ostr. vrhu (536 m)	A.-Ž.	60	275	5	5	—	70	265	—	40	11.	+ 29	+ 9	+ 18·4	31	7	—	—	3	28	15
Vržej pri Ljutomeru (176 m)	A.-Ž.	5	—	15	30	160	110	280	—	15	30.	+ 36	+ 10	+ 23·6	31	3	—	5	11	15	20
Cezanjevci (182 m)	A.-Ž.	10	—	—	—	100	100	—	190	—	—	+ 34	+ 11	+ 21·4	31	3	—	—	12	19	22
Guštanj (398 m)	A.-Ž.	154	—	—	80	10	135	—	71	—	—	+ 32	+ 14	+ 19·7	31	4	—	—	8	23	25
Jarenina (263 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	31	4	—	2	14	15	29
Nedeljica (Beltinci) (170 m)	?	55	—	115	150	265	140	—	385	—	—	—	—	—	31	3	—	1	5	25	11

Pesmi Cvetka Golarja.

Na poljani.

Čebelica zgodaj je vstala,
zletela, kjer cvete poljana:
»Zdramite se, rožne sestrice,
odprite očešca zaspana!

Natakajo v čaše medico,
ki v solčnih je žarkih zorela,
in vse zadiši naokoli
že zgrinja se v goste čebela.

Ves dan bomo kar svatovale,
saj pride nas družba vesela
na radostno ženitvovanje,
kjer pila bo, pela čebela.

Iz tesnih uljnakov in panjev
se usipljejo sivke šumeče
naprej na gostijo, na radost,
kjer v kelihih med se leskeče.

Medice in rose nalijte
v kozarce rdeče in plave,
gostija se šumna razgrne
čez holme in njive, planjave.«

Metulji so žametni tudi
na mladi se raj povabili,
v cvetočo, prostrano dvorano
še žarki z nebes so planili.

In ko so zaslišale rože
veselo in lepo novico,
oj, to se začelo je naglo
umivanje z zlato rosico!

Lestenci so zlati prižgani,
in biseri rosní migljajo,
na krilih srebrnih na svatbo
poslednji še gostje šumljajo.

Plavice in mak in zlatice
se bliskajo v jutranji zarji,
kot stale bi v krilih poročnih
neveste mladá pred oltarji.

Razlegajo se bombardoni,
to godejo čmrlji za jarki,
a pijejo, rajajo v cvetju
čebele, metulji in žarki.

V panju.

Za čebelice marljive
travniki cvetó in njive.
Sama je doma kraljica,
zlata njena perutnica
drobno dečico uspava,
da ne zaboli je glava.
Lepo pesemce ji poje,
da bo godna prej za roje.

Kar prignete skozi vrata
se čebelic truma zlata.
Žlahrne nosijo tovore,
polne brente, cele gore.
Vse šumi, zveni in vriska,
Na mehove vse pritiska.
A kraljica modro vlada,
da družina ji ne strada.

Leti, čebelica!

Leti mi, leti čebelica siva,
angel nebeški cveticam zaliva.

Bela mu krila kot zarja se svetijo,
leti čebelica, daj no objeti jo!

Roso jim toči in angelsko hrano,
s kanglico zlato leti čez poljano.

Zarjo blestečo objemi in vzemi
kanglico zlato, naj angel te spremi

v hišico malo med stene lesene,
v satje nalijta mi mane medene!

Na paši.

Ko čebelica mi shodi,
sestra za rokó jo vodi.

Z njo na pašo gre medeno,
gre na polje pozlačeno.

Kjer se med v cveticah lije,
brž čebela se napije.

Kadar sita je do grla,
v panj gre medarica vrla,

vsuje v koš, kar je ostalo,
da za dečico bo malo.

Društvene vesti.

TEČAJI IN PREDAVANJA.

Zveza čebelariskih podružnic za mariborsko oblast priredi v septembru sledeče tečaje:

9. septembra tečaj pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah,

16. septembra tečaj za podružnico Sv. Ilj pod Turjakom v Sv. Florjanu,

23. septembra tečaj za podružnico Slovenjgradec pri čebelnjaku g. Ant. Kuharja in

predavanje pri podružnici za Ormož in okolico pri Veliki Nedelji.

Čebelarji, tudi nečlani se vabijo k obilni udeležbi.

SEJA ŠIRŠEGA ODBORA.

dne 10. maja t. l.

Navzočni so gg.: prošt Kalan, Arko, Bukovec, Arrigler, Babnik, Šmajdek, Strgar, Mesar, Močnik, Peterlin, Verbič Josip, Okorn. Opravičil se je g. Jurančič.

G. predsednik otvori sejo, pozdravi vse navzočne, posebno še novoizvoljene odbornike. Odstop g. inspektorja Kunaverja vzame odbor z obžalovanjem v vednost.

Volitev tajnika in blagajnika. Za tajnika se izvoli g. Okorn, za blagajnika pa g. ravnatelj Mesar.

Poročilo tajnika. Zahvalo dvora za pozdravni brzojav o priliki društvenega občnega zbora vzame odbor z odobravanjem na

znanje. Članarino je plačalo doslej 1550 članov. Vsem podružnicam se je poslala okrožnica, da naj pošljejo čebele v preiskavo. Ustanovljena podružnica v Podpeci se prizna. — Društvena pravila se ponatisnejo, i. s. v 500 izvodih. — »Zveza« nam je nakazala 7000 Din državne subvencije za prireditve čebelariskih predavanj in tečajev ter nam sporočila, da se bo vršil letos kongres v Skoplju.

V Brnasih v kastavskem glavarstvu je izbruhnila gniloba.

Na ustanovni občni zbor čebelariske podružnice v Murski Soboti pojde g. prof. Verbič. Čebelariska podružnica Sv. Lovrenc na Dravskem polju se je razpustila.

Vloži se priziv v Bratuševi zadevi.

Blag. oddelek. Aparat za preizkušnjo voska in lonci za izdelovalnico satnic se kupijo, ko bodo sredstva na razpolago. Cena satnic se zviša na 70 Din za kg. G. Hronek naj sporoči, koliko odškodnine zahteva za blagovnemu oddelku prepuščeno shrambo.

Jubilejna kmetijska razstava. Društvo se razstave udeleži. Razstavnemu odboru se dovoli, da objavi vse za razstavo potrebne informacije i. dr. v društvenem glasilu.

Podružnici Guštanj se dovoli 500 Din podpore za nabavo tiskalnice za vosek.

Prošnja g. Mišmaša se odkloni.

Seja se zaključi!

Jože Okorn, tajnik.

Vesti iz podružnic.

Ljubljanska podružnica ima prihodnjo odborovo sejo dne 12. septembra t. l. ob 8. uri zvečer pri »Nacetu«.

Podružnica Velenje ustanovljena. Zum-zum! Tako je šlo od hiše do hiše — in kmalu je bila zbrana četa navdušenih čebelarjev iz Škal, Velenja in Št. Janža na Vinski gori. Razveseljivo je bilo, da so se zavedali bodoči člani, da je le v organizaciji moč in napredek, ter se odzvali povabilu na prvi sestanek. Moč in napredek bomo pa dosegli v

organizaciji le tedaj, ako bo vodstvo dobro in sposobno in bodo člani delovali v zmislu napredka, t. j. strokovne izobrazbe. Svoje delo bomo primerjali z delom svojih ljubljensk v panju, kjer dela vse za skupni smoter. — Svojo podružnico smo ustanovili dne 22. julija 1928 v Velenju. Odbor je tale: Mlinšek Franc, učitelj v Velenju, predsednik; Jan Jožef, podpredsednik; Bratkovič, šol. upravitelj v Št. Janžu na Vinski gori, tajnik in blagajnik; Špeh Franc in Meža Alojzij odbornika. — A. Bratkovič, t. č. tajnik.

Drobiž.

Porazni padec cene meda. Letošnja bogata paša na jelki je katastrofalno vplivala na ceno medu v Sloveniji. Čebelarji, ki so pridelali večje množine tega božjega daru, so ga kmalu po prvem točenju pričeli ponujati po 17 Din kilogram na debelo. Konkurenca se je kmalu pojavila in cena je začela naglo padati. Nekateri čebelarji prodajajo sedaj bojov med po 15 Din na drobno, po 14 Din pa na debelo. Nekdo ga je ponujal celo po 12 Din...

Trpke besede mi silijo v pero, pa naj ostanejo rajši nezapisane. Resnica namreč v oči bode, meni pa ni do tega, da bi zaradi mojih besed gospod Kokošar jel zbirati gradivo za »interpelacijo« na kakem občnem zboru. Toda zamera gori, zamera doli: nekateri velečebelarji so prvi začeli med razmetavati za slepo ceno in s tem potisnili ceno navzdol. To bo pa usodno zlasti za male čebelarje. Velečebelarja, ki je pridelal več tisoč kilogramov medu, ne bo nizka cena tako zadela kakor malega čebelarja, ker bo kljub slepi ceni še vedno dobil za med lep kupček denarja. Pričakovali smo od čebelarjev več preudarka, več potrpežljivosti in zmisla za skupnost. Nismo se nadejali, da se bo dobil čebelar, ki bo prodajal med ceneje, nego stane sladkor. Letošnja letina nas uči, da je med čebelarji še preklicano malo zavezanosti in solidarnosti in da cene medu prav za prav ne podira konsument, marveč jo znižujejo čebelarji sami.

Starost čebel, ki stavijo satje. Dr. G. A. Rösch je priobčil v »Zeitschrift für vergleichende Physiologie«, Berlin, uspehe raziskavanja starosti čebel, ki stavijo satje. Na podlagi obširnih in zanimivih poskusov je ugotovil, da stavijo satje v normalnem panju v poletnih mesecih čebele določene starostne skupine, to je čebele v starosti med 12. in 18. dnevom. Pri večini čebel, ki so bile stare manj kakor 12 dni, še niso bile žleze voskovnice popolnoma razvite, pri čebelah v starosti nad 18 dni pa je ugotovil naglo propadanje teh žlez. Normalno se čebela pri stavbi satja začne udeleževati, ko neha biti »dojilja« mlade zalege in preden prevzame nalogo obrambe panja in nabiranja medu.

Nerešeno je še vprašanje, kako je mogoče, da tudi nad 18 dni stare čebele, n. pr. pozno jeseni, lahko stavijo satje. Ali se jim razvijejo žleze voskovnice vnovič? Tudi ta nejasnost utegne biti kmalu pojasnjena.

Orjaški sat. Na čebelarški razstavi v St. Gallenu v Švici je bil razstavljen 2-50 m visok in 2 m širok sat iz lepenke, ki je prazen tehtal približno 200 kg, z medom napolnjen

pa 500 kg. V celicah tega sata, ki so bile v premeru po 7 cm široke, je bilo 415 polkilogramskih steklenic medu. V 160 celicah je bila »obnožina« (medeno pecivo), v 300 celicah pa različno stara zalega, napravljena iz sladkorne zmesi. Ves sat z vsebino vred je bil zelo spretno in lepo ponarejen ter je vzbujal splošno občudovanje. Zlasti nečebelarji so ga opazovali z zanimanjem, ker jim je nazorno kazal košček skrivnosti čebelnega življenja.

Precejajte med! Dasi čebelarje neprestano opozarjamo, naj pazijo pri točenju zlasti na to, da je med temeljito precejen in očiščen, se nekateri še vedno vedno ne morejo sprizniti z mislijo, da je treba precejanju medu posvečati več pozornosti, ker s tem med le pridobi na vrednosti. Neki ljubljanski trgovec, ki je nedavno kupil večjo množino medu za izvoz v tujino, mi je potožil, da so mu nekateri čebelarji dobavili tako slabo precejen med, da ga je moral zavriniti. Kdo je imel škodo od tega? Trgovec gotovo ne! Ali je čiščenje medu za čebelarja res tako težavna stvar?

Posoda za med rada rjavi. Zlasti ako se pločevina obdrigne, n. pr. pri prevozu po železnici, se je rja takoj loti. Nekateri čebelarji so si napravili večje posode, ki imajo zunaj lesen obod iz ozkih letvic. Ta obod pa mora biti napravljen tako, da posodo lahko vzamemo iz njega. Mnogokrat se namreč pripeti, da se med v posodah strdi in ga moramo s segrevanjem razpustiti. Če bi postavljali posode z obodom vred v toplo vodo, bi pločevina pod lesom naglo začela rjaveti. Dobro je tudi, ako pločevinasto posodo zunaj dvakrat prepleskamo s sivo barvo. Ako je posoda že rjasta, moramo prej rjo odstraniti s posmirkanim papirjem. Oljnati barvi ne škoduje topla kopel do 40° C, kar je črez, ji je pa v škodo.

Letos so si nekateri čebelarji nabavili mnogo raznovrstne nove posode. Skrbimo, da jo ohranimo dolgo uporabno!

Protí lesnemu črvu zelo dobro rabi tekočina Kalum, ki jo prodajajo lekarne. Nalijemo jo v črvove rove, pa je konec golazni, ker je tekočina zelo jedka.

Huda kazen. V Nemčiji so kazni za poškodbo polja in gozda zelo stroge. Tudi vrbove mačice so zaščitene. Dne 30. marca t. l. so ujeli v Strausbergu dva »tata«, ki sta rezala vrbove vejice, na katere so že »splezale mačice«, kakor poje naš Župančič. Grešnika so izročili policiji in sodišče ju je obsodilo na

dva tedna zapora. Sodnik je utemeljil sodbo s tem, da je rezanje mačic tatvina težjega značaja, ker je rastlina važna za čebelarstvo. (Thüringer Bztg.)

Pa pri nas? Na ljubljanski trg pripeljejo spomladi vsak dan na vozove mačic, pa se nad tem nihče ne spotika. Neprestano javkamo, da imajo čebele premalo paše, to pa ne, da bi zares nastopili proti uničevalcem spomladanskega cvetja. Z besedami smo delavni, to je res...

Sodbe o novih horizontalnih točilih, ki izmečejo med iz obeh strani sata hkrati in ki vanjo postavljamo satje v vodoravni legi, niso posebno ugodne. Čebelarji tožijo, da ostane precej medu v satju in da so satniki vedno vsi medeni. Kljub tem hibam jih priporočajo za večje čebelarske obrate, ker gre delo mnogo hitreje izpod rok.

Zorenje medu v celicah je proučeval dr. Park, čebelarski strokovnjak države Jowa v U. S. A. Napravil si je steklene celice iste velikosti, kakor so čebelne. Z njimi je napolnil okvir v velikosti satnika, v posamezne celice pa nalil nektarja gladijol. V nekatere celice (A) je kanil samo kapljico nektarja, nekatere (B) je napolnil do četrte, nekatere (C) pa do tretjine od roba. Posamezne celice je poprej najnatlačneje stehal, satnike s celicami pa s fino žično mrežo tako zavaroval, da čebele niso mogle do celic. Nato je satnik postavil v panj med čebele. 24 ur kasneje je vzel iz posameznih celic nekoliko tekočine ter jo takoj preizkusil glede teže in gostote. Te poskuse je ponavljal teden dni.

Nektar v celicah A in B se je izpreminjal v med precej enakomerno. Prvotni nektar, ki ga je nalil v celice, je vseboval le 13,5% sladkorja, ki se je pa v 24 urah v panju pomnožil že na 79,5%. Dosegel je skoraj tistih 80% sladkorja, ki ga mora biti v godnem (zrelem) medu. V celicah C se je nektar izprva gostil bolj počasi. Po 24 urah je vseboval šele 30% sladkorja, poznejše dni pa je odstotek sladkorja naraščal tako izredno naglo, da tega ni bilo več mogoče s preiskovanjem zasledovati.

Torej: čim polnejše so celice, tem počasneje zori med. Zato razdele čebele nektar ob dobri paši po vsem satju in ga šele pozneje, ko je zrel, spravljajo skupaj. Na izhlapevanje vode in kipenje nektarja znatno vpliva tudi vlažnost zraka, množina dnevno nabranega nektarja in njegova prvotna gostota. Čim gostejši je, tem počasneje izhlapeva voda, kolikor je je v njem odveč.

Zanimivi uspehi preiskovanj. Znani dr. Zander izdaja vsako leto posebno letno poročilo o novih uspehih preiskovanj čebelarskih znanstvenikov.

Tako je dr. A. Himmer temeljito proučeval toplino čebelne zalege in dognal sledeče: Dokler je v panju zalega, torej od konca februarja do začetka septembra, je v panju enakomerna toplina 35° C. V izrednih primerih, n. pr. pri prevažanju čebel, je pa mogoče, da se toplina zviša do 40° C. Če se zniža toplina zunaj panja pod 35° C, so čebele prisiljene, da toplino v panju umetno vzdržujejo na 35° C. — Dr. Himmer je tudi neoporečno dokazal, da zalega v prav izredno majhni meri vpliva na toplino v panju. Toplino zaleženega sata brez čebel, ki ga je zaprl v posebni prostor je naglo sledila menjavi topline zunaj prostora. Ugotovil je, da zalega, med in obnožina ohranjujejo toplino v panju. Prazne celice in zalega poleg praznih celic so imele nižjo toplino nego strnjena zalega in pa tista zalega, ki je bila neposredno poleg medu in obnožine.

Anglež Finsley je s poskusi dognal, da se mlade matice redno oprasha samo po trojih svojega panja, če se niso že prej v panj priklatili tuji troti, kar se skoraj vedno zgodi, ker so troti veliki klateži in se radi vtihotapijo v panje z mladimi maticami.

Nemec G. Götze je dognal, da je vsaka serija matic, ki jih panj izpodredi, slabša od prejšnje serije, to se pravi, da so lažje in manjše. Kot vzrok za to navaja, da po 2. seriji manjka panju mladih čebel, ki so potrebne za pitanje matične zalege, in tudi prave topline ni več v panju, ker ni zalege. Vzrejevalcem matic priporoča, da pustijo enemu plemenjaku izpodrediti samo eno serijo matic.

Na koncu letnega poročila pripominja dr. Himmer, da bi pomenilo za čebelarstvo velik napredek, če bi vsaj v enem letu ne izumili nobenega novega panja...

Kunšt med delati. »Popotnik« 1916, št. 6, obravnava zanimiv star spis P. Hipolita. Glasi se doslovno takole:

»Te čebele roye inu dajó timu royu eno mačico ali kraljiča; taisti roy, kadar on hoče proč zletejti ali pobejgniti, bo nazaj poklican iz žvenkajnom ene medenice ali ponve inu se zapre inu dene v en nov panj, korbo ali čibelnik; one napravljajo šestovogalaste celice in napolnijo z rožnim žonftam inu delajo medenu satovje, s kateriga ta med ven solzy. Tu suhu satovje na ognju razcvrenu rata k vusku.

Cenik čebelarskega orodja in potrebščin,

ki jih ima v zalogi blagovni oddelek Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani, Jugoslovanska knjigarna, Pred škofijo (poleg stolne cerkve).

Predmet	Cena	
	Din	p
1. Pripomočki za pomirjenje čebel oziroma za varstvo proti piku.		
Brizgalnica za roje	120	—
Euskoj (zavitek)	5	—
Kadilniki (boljši)	60	—
Kadilniki	50	—
Čebelarska kapa s tkanino	50	—
Čebelarska kapa, žimnata	46	—
Pajčolani	—	—
Pajčolani z žimnatim vložkom	—	—
Čebelarske pipe (pihalnik Dathe)	55	—
Razpršilnik za škropljenje čebel z vodo, navaden	6	—
Razpršilnik za steklenice, zelo učinkovit, tudi za vrtno porabo	25	—
Čebelarske rokavice	—	—
Samokadilnik »Vulkan«	120	—
2. Pitanje čebel.		
Baloni za 1 liter	8	—
Baloni za 1 liter z odprtim podstavkom za pitanje iz medišča	16	—
Baloni za 1 liter z zaprtim podstavkom za pitanje iz medišča	18	—
Pitalnik za A. Ž.-panj iz bele pločevine	14	—
3. Matica.		
Barva za označevanje matice, garnitura (štiri barve)	12	—
Matičnice (kletke) raznih vrst od Din 2— do	13	—
Matičnice z oddelkom za hrano za razpošiljanje po pošti	3	—
4. Točenje, shranjevanje in konserviranje medu in voska.		
Čistilnik za med z dvojnimi sitom, iz zelo močne pločevine	130	—
Gonilo najnovejšega sistema	245	—
Ista brez železa	200	—
Leseni obod za dozo za pošiljanje po železnici	12	—
Nastavek s taco za odkrivanje satja ob točenju medu	140	—
Nož za izpodrezavanje satja	10	—
Nož za odkrivanje satja	10	—
Pločevinaste posode za med, à 1 kg z etiketo	4	—
Pločevinaste posode za med, za 25 kg	40	—
Leseni sodi za 50 kg	50	—
Odtočna štula	70	—
Pločevinasto sito za čiščenje medu (dvojno)	52	—
Stekleničica za pošiljanje medu kot vzorec	2	50
Pločevinasto točilo, neemajlirano, z železnim okriljem, za 3 satnike	—	—
Pločevinasto točilo, neemajlirano, z bronastim okriljem, za 3 satnike	—	—
Pločevinasto točilo za med, najnovejšega sestava za 3 satnike, 27×41 cm, emajlirano	—	—
Pločevinasto točilo za med, z bronastim okriljem in emajlirano	—	—
Pločevinasto točilo za 10 okvirov, obojestransko, za velike obrate	2700	—
Topilnik za voščine	80	—
Vilice za odkrivanje satja	20	—
5. Satnice in žičenje.		
Deska za pritrdjevanje satnic	6	—
Garnitura za vdelačo satnic (dvojni topilnik za vosek, cevka za lepljenje)	30	—

Predmet	Cena	
	Din	p
Kolesce za vtiranje žice, navadno	14	—
Kolesce za vtiranje žice, boljše	18	—
Luknjač za okvirčke	40	—
Satnice, 1 kg	—	—
Svetiljke za zalivanje satnic »Gratze«	40	—
Šilo za vrtanje luknjic	3	—
Topilnik s svetiljko in žličko za lepljenje satnic »Blitz«	40	—
Žica v klobčiču, dkg	—	40
Žica, najfinejša, v originalnem zavitku, 1 zavitek	6	—
6. Panj in nega deli.		
A. Ž.-panj na 9 satnikov z verando	300	—
A. Ž.-panj na 10 satnikov z verando	325	—
Kovinski deli za A. Ž.-panj:		
a) 6 finih palic, 40 cm, à Din 1.—	6	—
b) 2 nosilca za matično rešetko, à Din 1.50	3	—
c) 2 tečaja za vratca, à Din 1.50	3	—
d) 4 tečaji za brade, à Din —75	3	—
e) 2 mreži za okenca, à Din 4.—	8	—
f) 4 zapahi za okenca, à Din —75	3	—
g) 2 zaporici za zaklopnico, à Din —20	—	40
h) ¼ kg kvačic	4	—
i) kljukica za vratca	—	35
j) rešetka za 1 panj, zelo močna, brušena	12	—
k) cevka za A. Ž.-panj z verando	6	—
Žična mreža za okenca (pocinkana), kvadratni meter	36	—
Okvirčki za A. Ž.-panje (nezbiti), za komad	1	75
Pločevinasta razstojšča, namesto kvačic, za 9 ali 10 satnikov	2	50
Matična rešetka, močna, za 1 panj	—	—
Matična rešetka, nemškega fabrikata, kvadratni meter	120	—
Matična rešetka, najfinejša, sestavljena iz palčic, 34×15 cm	15	—
Zapahi za žrela:		
a) kovinski, enostranski	2	—
b) leseni (Trinkov sestav) s peresom	1	50
7. Pripomočki za delo v in izven panja.		
Kleščice za A. Ž.-panje	28	—
Kleščice za gorko stavbo	25	—
Zaklopna kozica za odlaganje satnikov s čebelami	33	—
Lesen sipalnik za A. Ž.-panje na 9 in 10 satnikov	25	—
Strgulja za snaženje A. Ž.-panjev	10	—
Ščetica za ometanje čebel	8	—
8. Razno.		
Begalnica	10	—
Odvijač za vijake	3	—
Jeklena šablona in zabijač (priprava za pritrdjevanje kvačic)	24	—
Tehtnica za obljudene panje	1150	—

V področju osrednjega odbora se je ustanovil poseben odsek za blagovni oddelek, katerega naloga je organizirati nakup in prodajo čebelarških potrebščin, voska in medu ter na ta način pomoči tako članom kakor društvu. Imel bo v zalogi le prvovrstno blago po zmernih cenah. Čebelarji! Podpirajte to društveno ustanovo s tem, da svoje potrebščine le pri njej kupujete. Dobrodošli so odseku vsi dobri nasveti in misli s strani članov.